

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Козлодуй, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав М. Методиев

при участието на секретаря Валентина Ст. Гъркова
като разгледа докладваното от Борислав М. Методиев Гражданско дело № 20211440101404 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на В. Н. Ш. с ЕГН:*****, с адрес: гр. Враца чрез адв. С.П. от АК-Враца, с която е предявил против Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, с ЕИК:131218471, с адрес на управление гр. София, общ. Столична район Изгрев бул. „Г. М. Димитров“ №52А, ет.6, обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, като е поискал от съда:

- На основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, да признае уволнението му за незаконно и да отмени, като незаконна Заповед №ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ - гр. София;

- На основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ да го възстанови на предишната заемана от него длъжност към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“;

- На основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ, във вр. чл.225, ал.1 от КТ да осъди ответника да му заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението за 6 /шест/ месеца, считано от 11.10.2021г. в размер на 8 550,60 лева /осем хиляди петстотин и петдесет лева и 60 ст./.

Претендират се и направените в процеса разноски.

Ищецът В.Ш. твърди, че е бил служител на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ (ДП РАО), като е заемал длъжността към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“. Твърди, че трудовият му договор на 11.10.2021г. е прекратен със Заповед № ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, на основание чл. 228, ал. 1, т. 12 от КТ във връзка с чл. 326, ал. 2 от КТ считано от 11.10.2021 г.

В исковата молба, ищецът сочи, че са нарушени принципите на КТ, а именно да не се предприемат административни действия срещу работници и служители, на които им предстои лечение и освидетелстване от ТЕЛК. Излагат се доводи, че представеното решение на ТЕЛК предписва преместването му на друга подходяща работа.

Релевира се , че работодателят не е съобразил факта, че Решение №4131/23.06.2021г. на АС-София-град за отказ от работа в стратегически зони на стратегически обекти, свързани с изпълнение на стратегическа дейност, издадено от Директора на ТД „Национална сигурност“ – Враца Държавна агенция Национална сигурност /ДАНС/ не е влязло в сила, тъй като е обжалвано пред ВАС.

Иска от съда на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, да признае уволнението му за незаконно и да отмени, като незаконна Заповед №ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ – гр. София; на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ да го възстанови на предишната заемана от него длъжност към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ и на основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ, във вр. чл.225, ал.1 от КТ да осъди ответника да му заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението за 6 /шест/ месеца, считано от 11.10.2021г. в размер на 8 550,60 лева /осем хиляди петстотин и петдесет лева и 60 ст./.

Ответникът в представен отговор в срока по чл. 131 от ГПК, е оспорил иска за незаконно уволнение и счита, че правилно и законосъобразно е прекратил трудовото правоотношение на ищеца със Заповед № ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на ДП „РАО“, като прекратяването на трудовото правоотношение с ищеца е обосновано.

Твърди се, че В. Н. Ш. е бил служител на Държавно предприятие

„Радиоактивни отпадъци“ като първоначално трудовият му договор е сключен с „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и е преминал по реда на чл. 123, ал. 1 от Кодекса на труда и в изпълнение на РМС № 1038/2012 год. на Министерски съвет в Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“. Сочи се, че ищецът е заемал длъжността към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“.

Излагат се доводи, че със Заповед № ТП-81/11.10.2021г. трудовото правоотношение между Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ и ищеца е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от Кодекса на труда, поради обективна невъзможност от страна на служителя да изпълнява трудовите си задължения на определеното място на работа -“ към държавното предприятие.

Релевира, че поради своята специфичност и изключително висока степен на обществена опасност, дейността на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ попада в обхвата на чл. 4 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

Твърди се, че с постановление на Министерски съвет № 3 от 10 януари 2013 год., всички обекти и дейности на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, в т.ч. и СП „Извеждане от експлоатация 1-4 блок“ са обявени за стратегически обекти от значение за националната сигурност на страната.

Сочи, че“ е и ядрено съоръжение по смисъла на т. 55, предложение последно от допълнителните разпоредби на Закона за безопасното използване на ядрената енергия, като работниците и служителите на ДП „РАО“, престираат своя труд след допуск от Държавна агенция „Национална сигурност“ за работа в стратегически обект.

Излагат се доводи, че прекратяването на трудовия договор с ищеца е във връзка с писмо рег. № Вр-110/27.01.2020г. по описа на Държавна агенция „Национална сигурност“ с приложен отказ за работа в стратегически зони на стратегически обект или в зони, свързани с изпълнение на стратегическа дейност с рег. № ВР-СО- 64-1/27-1-2020, издаден на основание чл. 46, във връзка с чл. 45, ал. 1, т. 3 от ППЗДАНС, с който се отказва на В. Н. Ш., ЕГН ***** издаване на разрешение за работа в стратегическите зони на стратегическите обекти „АЕЦ „Козлодуй“ и Държавно предприятие

„Радиоактивни отпадъци“, тъй като лицето не отговаря на изискването на чл. 45, ал. 1, т. 3 от ППЗДАНС.

Релевира, че при така възникналата ситуация за работодателя не съществува възможност, при която лицето да бъде допуснато да осъществява трудовите функции, вследствие на което трудовото правоотношение е прекратено, поради обективна невъзможност на служителя да полага своя труд на определеното за това работно място - СП „ИЕ 1-4 блок“.

Счита се, че Заповед № ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на ДП „РАО“ е законосъобразна.

Твърди се, че е неоснователно твърдението, изложено в исковата молба за нарушение на разпоредбата на чл. 333 от Кодекса на труда, с оглед закрилата на работници и служители, на които им предстои лечение и освидетелстване от ТЕЛК, тъй като в чл. 333, ал.1 от Кодекса на труда е предвидено, че в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, работодателят може да уволни работника само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. Конкретно били изброени основанията за прекратяване на трудов договор, при които е необходимо предварително разрешение на инспекцията по труда, като между тях не е основанието по чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, на което е прекратен трудовия договор на ищеца и той не се ползва от закрилата предвидена в чл. 333 от Кодекса на труда.

На следващо място се релевира, че е неоснователно и твърдението на ищеца, че уволнението му е незаконосъобразно, тъй като Решение № 4131/23.06.2021г. на АССГ по дело със страни В.Ш. и ТД „Национална сигурност“ - Враца, не е влязло в сила поради обжалване на същото пред Върховния административен съд, тъй като държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ не е страна по това дело и няма отношение към него. Счита исковата молба за неоснователна, и моли същата да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание ищецът не се явява, не се представлява.

Ответникът Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ се представлява от юрисконсулт К.П., който моли, предявените обективно съединени иски да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически изводи:

Ответникът Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, с ЕИК:131218471, е със седалище и адрес на управление гр. София, като същото се представлява от Дилян Милков Петров, видно от направена справка за актуално състояние в търговския регистър.

С доклада по делото, съдът на основание чл.146, ал.1, т.3 и т.4 от ГПК прие за безспорен и ненуждаещ се от доказване факта, че между ищеца В.Н. Шарекнов и ответника Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ е съществувало трудово правоотношение, прекратено със Заповед № ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“.

Видно от посочената заповед, в същата е отбелязано, че трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на основание чл.328, ал.1, т.12 във вр. с чл.326, ал.2 от КТ, във връзка с писмо рег. №Вр-110/27.01.2020г. с приложен отказ за работа в стратегически зони на стратегически обект или в зони, свързани с изпълнение на стратегическа дейност с рег. №ВР-СО-64-1/27.01.2020г. по описа на Държавна агенция „Национална сигурност“ – ТД „НС“ – Враца, издаден на основание чл.46, във връзка с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС, с който се отказва на В. Н. Ш. издаване на разрешение за работа в стратегическите зони на стратегическите обекти „АЕЦ Козлодуй“ и Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, тъй като лицето не отговаря на изискването на чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС. Уточнено е, че трудовото правоотношение се прекратява поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор с Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“.

Ищецът В. Н. Ш. е отказал да получи Заповед №ТП-81 от 11.10.2021г. за прекратяване на трудовото му правоотношение и предизвестие изх. №01-268 от 11.10.2021г., като отказът е удостоверен с подписа на служителят упълномощен да връчи заповедта и подписите на двама свидетели.

От приетото по делото лично трудово досие на ищеца, се установява, че същият е бил служител на ответника Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, като първоначално трудовият му договор е бил сключен с „АЕЦ Козлодуй“. Това се установява от приложен към личното трудово досие

Трудов договор №167 от 10.12.2004г., сключен между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД гр. Козлодуй и В. Н. Ш.. Впоследствие този трудов договор е изменян с Допълнителни споразумения от 15.06.2005г.; 09.06.2009г.; 10.10.2012г.; 13.12.2012г..

Видно от приложени към приетото лично трудово досие на ищеца Доклад вх. №Д-01-782 от 30.10.2013г. и Допълнително споразумение №495 от 31.10.2013г. към Основен трудов договор №167 от 10.12.2004г., В. Н. Ш. по силата на закона, на основание чл.123 от КТ е прехвърлен от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД в Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ на длъжността

Установява се от приет по делото Протокол №2 от 17.11.2016г., на комисия към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, че същата е взела решение В. Н. Ш. на длъжност „Експерт управление на проекти“ в СП „ИЕ 1-4 блок“, съобразявайки становище на Лекарска комисия към Служба трудова медицина – „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД от Протокол №19/6/09.03.2016г., служителът трайно да не бъде допускан до СЙЛ и да бъде преместен при други условия на труд в предприятието, с което да бъдат изпълнени предписанията на Експертно решение на ТЕЛК №3116 от 092/27.06.2016г., да бъде преместен на ново работно място в „Стоманобетонни контейнери“, СП „РАО-Козлодуй“.

В изпълнение на посоченото решение на комисията между В. Н. Ш. и Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ е сключено Допълнително споразумение №1773 от 30.12.2016г. към Основен трудов договор №167 от 10.12.2004г., приложено по делото и от което се установява, че ищецът е назначен на длъжност

Със Заповед №ТП-165 от 12.10.2017г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищеца В. Н. Ш..

Видно от Заповед №ТП-169 от 27.11.2019г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, въз основа на влязло в сила Решение №456553/23.07.2018г. по гр. д. №85931 от 2017г. на СРС, ищецът В. Н. Ш. е възстановен на длъжност

От приета по делото и приложена към личното трудово досие на В. Н. Ш. длъжностна характеристика за длъжносттаот 25.11.2019г., се установява, че съгласно т.3.3. за заемане на посочената длъжност, лицето

трябва да не е осъждано с влязла в сила присъда и да има издадено разрешение за работа в стратегически обект, съгласно изискванията на чл.40, т.2 от Правилник за прилагане Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“. Видно от протокол от 29.11.2019г., ищецът се е запознал с описаната длъжностна характеристика.

Установява се от прието по делото писмо с рег. №Вр-110 от 27.01.2020г. на Държавна агенция „Национална сигурност“ Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Враца до Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, че към него е приложен и изпратен отказ за работа в стратегическите зони на стратегическите обекти „АЕЦ Козлодуй“ и ДП „РАО“ гр. Козлодуй на В. Н. Ш. с ЕГН:*****, издаден на основание чл.46, във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС.

Посоченият отказ е потвърден с Решение №4131/23.06.2021г. по адм. дело №2414/2020г. на АС-София, оставено в сила с Решение №1801 от 24.02.2022г. по адм. дело №10070/2021г. на ВАС.

От приложени към личното трудово досие на ищеца и приети по делото Справка за документално оформени отсъствия от работа на В. Н. Ш. в периода от 01.03.2013г. до м.01.2021г. и Доклад от Ж.Т. Ръководител „Човешки ресурси“ в управление „ФСО“-СП „ИЕ 1-4 блок“ и В.С. Ръководител сектор „Планиране на извеждане от експлоатация“ в направление „ИО“ – СП „ИЕ 1-4 блок“ до Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ се установява, че в периода от 01.03.2013г. до 17.03.2021г., включително при общо 1481 работни дни Ш. е представил надлежни отчетни документи за отсъствие от работа общо за 1427 календарни /995 работни дни, в т.ч. поради болест – 738 работни дни и в полагаем платен /допълнителен/ неплатен / отпуск – 257 работни дни, като същият е бил на работа за посочения период само 54 работни дни.

Последното Допълнително споразумение №628 / 30.10.2020г. към Основен трудов договор №169 от 29.11.2019г. между Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ и В. Н. Ш. не е подписано от последния, поради отказ, удостоверен на 08.01.2021г. от двама свидетели.

Видно от прието по делото Експертно решение №2682 от 21.10.2021г. на ИИМБАЛ – София ЕАД е, че ищецът В. Н. Ш. е трудоустроен на 15.12.2015г., като със същото му е определена 68 % трайно намалена

работоспособност за срок от 3 /три/ години, считано от 01.10.2021г.. Установява се, че това експертно решение е отменено с Експертно решение №2037 от 03.12.2021г. на Национална експертна лекарска комисия /също прието по делото/ и е върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване.

От приета по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че за периода от 11.10.2021г. до 11.04.2020г. възнаграждението на ищеца би било в размер на 8550,36 лева, като същото е изчислено на база не на предходен пълен работен месец, тъй като той в период от две години назад няма пълен отработен месец, поради отпуск и болничен. Поради това вещото лице е изчислило обезщетението по чл.225 от КТ на база средно дневно брутно трудово възнаграждение, което е в размер на 67,86 лева на ден, което за пълен работен месец прави 1425,06 лева. Отражено е, че обезщетението по чл.220, ал.1 от КТ за неспазено предизвестие за отработване на едномесечен срок е в размер на 1425,06 лева, което е изплатено на ищеца с последното месечното възнаграждение за м. октомври 2021г. при прекратяване на трудовото му правоотношение.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

По делото не са събрани други относими към предмета на правния спор доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявени са три обективно кумулативно съединени трудови искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ.

Същите са процесуално допустими, а разгледани по същество са неоснователни.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

Съгласно чл.344, ал.1, т.1 от КТ, работникът или служителят има право да оспорва законността на уволнението пред работодателя или пред съда и да иска признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна.

Видно от нормата на чл.328, ал.1 от КТ, работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл.326, ал.2 в изчерпателно изброени случаи от

т.1 до т.12. В т.12 е посочено, че прекратяването на трудовото правоотношение може да бъде извършено при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Съгласно чл.326, ал.2 от КТ срокът на предизвестие при прекратяване на трудов договор е 30 дни, доколкото страните не са уговорили по-дълъг срок, но не повече от 3 месеца.

В тези случаи върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи, че между страните е съществувало трудово правоотношение и че същото е било прекратено на твърдяната дата и на твърдяното основание. Ищецът следва да докаже и онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

По иска за обезщетение, който е с правно основание чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ, в тежест на ищеца е да докаже, че след уволнението е останал без работа, както и размера на БТВ за последния пълен работен месец преди уволнението.

Ответникът носи доказателствената тежест, относно всички обстоятелствата, които обуславят законността на извършеното уволнение по чл.328, ал.1, т.12 от КТ, включително че е била налице обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор от служителя, която невъзможност е непреодолима за страните по договора. В производството по трудов спор за отмяна на незаконно уволнение, ответникът работодател следва да установи всички факти, дали му основание да упражни потестативното си право да прекрати извънсъдебно трудовото правоотношение.

С нормата на чл.328, ал.1, т.12 от КТ е регламентирана обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор от работника или служителя, като длъжността се запазва, но изпълнението ѝ е невъзможно поради обективни причини за него или за работодателя.

Съгласно практиката на ВКС / сред която и Решение №946 от 14.05.2002г. по гр. д. №1289/2001г. на III г. о. на ВКС /, която настоящия съдебен състав споделя напълно - „За законосъобразното прилагане на безвиновното основание за прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя, предвидено в т.12 на чл.328, ал.1 от КТ, следва да се изхожда преди всичко от основните задължения на страните по трудовия договор, уредени с императивните норми на Глава шеста, Раздел I

на КТ /чл. 124 от КТ – чл. 129 от КТ/. Основните задължения на работника или служителя, като страна по трудовото правоотношение, посочени в чл.126 от КТ са да изпълнява точно и добросъвестно работата, за която се е уговорил с работодателя, като всеки работен ден се явява навреме на работа, до края на работното време е на работното си място и цялото време използва за изпълнение на възложената работа. Когато по една или друга причина от обективен характер /която може да идва от страна на работника или служителя или от страна на работодателя/ не е възможно работникът или служителят да изпълнява тези основни задължения по трудовия договор, за работодателя възниква субективното потестативно право да прекрати трудовия договор с този работник или служител на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ.

Видно от ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 3 ОТ 10 ЯНУАРИ 2013 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 181 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2009 Г. ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТРАТЕГИЧЕСКИТЕ ОБЕКТИ И ДЕЙНОСТИ, КОИТО СА ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ (ДВ, БР. 59 ОТ 2009 Г.), чл.1, ал.1, т.2, като стратегически обекти, от значение за националната сигурност са определени „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и Обектите на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ - „Радиоактивни отпадъци – Козлодуй“, „Извеждане от експлоатация – Козлодуй“, "Постоянно хранилище за радиоактивни отпадъци - Нови хан“ и „Национално хранилище за радиоактивни отпадъци“ в Община Козлодуй.

Съгласно т.3.3. от приета по делото и приложена към личното трудово досие на В. Н. Ш. длъжностна характеристика за длъжността „Експерт“, сектор „Планиране на извеждането от експлоатация“, Направление „Инженерно осигуряване“, управление „Инженеропроизводствена дейност“ от 25.11.2019г., за заемане на посочената длъжност, лицето трябва да не е осъждано с влязла в сила присъда и да има издадено разрешение за работа в стратегически обект, съгласно изискванията на чл.40, ал.1, т.2 от Правилник за прилагане Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“. Видно от протокол от 29.11.2019г., ищецът се е запознал с описаната длъжностна характеристика.

В чл.40, ал.1, т.2 от Правилник за прилагане Закона за Държавна агенция

„Национална сигурност“ е предвидено, че органите на агенцията издават разрешения за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегическите зони на стратегическите обекти и зоните, свързани с изпълнението на стратегически дейности.

Установи се от прието по делото писмо с рег. №Вр-110 от 27.01.2020г. на Държавна агенция „Национална сигурност“ Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Враца до Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, че към него е приложен и изпратен отказ за работа в стратегическите зони на стратегическите обекти „АЕЦ Козлодуй“ и ДП „РАО“ гр. Козлодуй на В. Н. Ш. с ЕГН:*****, издаден на основание чл.46, във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС.

В посочената норма на чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС е уредено, че разрешенията за работа или за извършване на конкретно възложена задача и дейности в стратегическите зони на стратегическите обекти и в зоните, свързани с изпълнението на стратегически дейности, се издават на лицата, които не страдат от психически заболявания, установени и документирани по съответния ред.

Ищецът В. Н. Ш. е обжалвал отказа на Държавна агенция „Национална сигурност“ Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Враца, с който му се забранява да работи в стратегическите зони на стратегическите обекти „АЕЦ Козлодуй“ и ДП „РАО“ гр. Козлодуй. Видно от представените по делото Решение №4131/23.06.2021г. по адм. дело №2414/2020г. на АС-София, оставено в сила с Решение №1801 от 24.02.2022г. по адм. дело №10070/2021г. на ВАС този отказ е потвърден.

По правило законността на уволнението се преценява, с оглед наличие на основание за уволнение към момента на извършването му, а не с оглед настъпили впоследствие обстоятелства. Основанието по чл.328, ал.1, т.12 от КТ обуславя безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните. Субективното право на уволнение е упражнено от работодателя законосъобразно, когато е възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, извън волята на страните по договора. Обективната невъзможност може да се дължи на различни причини, обикновено външни за страните по трудовия договор, затова основанието по т.12 е формулирано общо /вж.

Решение №218 от 17.03.2010г. по гр. д. №984/2009г. на III г. о. на ВКС/.

Именно такъв е и настоящия случай, в който след постановяването на отказа по чл.46, във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС от Държавна агенция „Национална сигурност“ Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Враца за ищеца В. Н. Ш. е станало невъзможно реално да изпълнява трудовия договор по причини, извън волята на страните по договора. Това новонастъпило обстоятелство е обусловило законосъобразно субективното потестативно право на работодателя Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ да прекрати трудовото правоотношение на Веселин Найденов Ш. на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ.

Въпреки, че по делото са събрани доказателства, от които е видно, че ищецът е трудоустроен, той не се ползва от закрилата на чл.333 от КТ. Това е така, тъй като в чл.333, ал.1 от КТ е посочено ясно, че в случаите по чл.328, ал.1, т.2, 3, 5 и 11 и чл.330, ал.2, т.6, работодателят може да уволни работника или служителя само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. В конкретния случай, прекратяването на трудовото правоотношение на В. Н. Ш. е извършено от ответника на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ, която норма не е сред изчерпателно изброените в чл.333, ал.1 от КТ.

Предвид изложеното, предявеният иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ от ищеца против Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ за признаване на уволнението му за незаконно и за отмяна, като незаконна на Заповед №ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ - гр. София се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен като недоказан.

С оглед на този извод ще следва да бъдат отхвърлени и исковете по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и присъждане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

По разноските:

При този изход на спора право на разноси има ответникът Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“. По делото е представен списък по чл.80 от ГПК, от който е видно, че претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение е в размер на 360 лева. Поради това ищецът В. Н. Ш. следва да бъде осъден да заплати на ответника Държавно

предприятие „Радиоактивни отпадъци“ направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 360 лв..

Водим от гореизложените съображения и на основание чл.235 ГПК, Козлодуйският Районен Съд, трети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. Н. Ш. с ЕГН:*****, с адрес: гр. Враца чрез адв. С.П. от АК-Враца обективно съединени иски по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ против Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, с ЕИК:131218471, с адрес на управление гр. София, общ. Столична район Изгрев бул. „Г. М. Димитров“ №52А, ет.6, за признаване на уволнението му за незаконно и да отмяна, като незаконна на Заповед №ТП-81/11.10.2021г. на Изпълнителния Директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ - гр. София; за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност към Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ и за осъждане на ответника Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ да му заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението за 6 /шест/ месеца, считано от 11.10.2021г. в размер на 8 550,60 лева /осем хиляди петстотин и петдесет лева и 60 ст./.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК В. Н. Ш. с ЕГН:*****, с адрес: гр. Враца чрез адв. С.П. от АК-Враца да заплати на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“, с ЕИК:131218471, с адрес на управление гр. София, общ. Столична район Изгрев бул. „Г. М. Димитров“ №52А, ет.6, сумата от 360 лева, представляваща направени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок от обявяването на акта.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____